

Ameriški protesti v Nemčiji - Roosevelt sili k aktivnosti

AMERIŠKE OBLASTI BODO ZAHTEVALE, DA NAPRAVI
NEMŠKA VLADA KONEC NASILJEM, KI SE IZVAJA-
JO NAD NEMŠKIMI DRŽAVLJANI V NEMČIJI. —
ZAHTEVA, DA VLADA URADNO SVARI AMERI-
KANCE PRED VSTOPOM V NEMČIJO.

Beilin, Nemčija. — Kakor prihajajo vesti iz uradov ameriških poslaništev v Nemčiji, se bodo odredili strožji ukrepi proti ponavljanju se nasiljem, katerim so izpostavljeni ameriški državljani od divjaških hitlerjevcev. Do zdaj so poslaništva vložila protest za vsak slučaj posebej, ko se je zvedelo o kakem nasilju. Ti slučajji pa se ponavljajo tako pogosto, da so se poslaništva že naveličala, vlagati ponovne brezuspešne proteste, in bodo od nemške vlade zahtevali, da enkrat za vselej napravi konec nasiljem in zagotovi varnost življenja ameriškim državljanom.

Zadnji tak slučaj se je pripetil nekemu ameriški zdravniku, dr. D. Mulvihill iz Brooklyna. Kakor sam pripoveduje, je šel obiskat Nemčijo samo vsled tega, ker je videl v Ameriki nemške oglase, ki so vabili turiste v Nemčijo z besedami: "Nemčija vas želi videti". Šel je na neko nemško bolnico v svrhu študij.

Pretekli torek je ta doktor, ko se je sprehajal po berlinskih ulicah, srečal veliko parado naziv: slovesnost se je vršila v čast H. Wessela, ki ga imenujejo hitlerjevskega mučenika. Zdravnik se je ustavil na cestnem hodniku, da si parado ogleda. Nepričakovano pa skoči k njemu nekdo iz spreveda in ga s pestjo udari po glavi. Šele pozneje je zdravnik izvedel, da je bil ta udarec kazen za njegov prestop, ko se je pregrešil proti nazijskim določbam. Vsak Nemec mora namreč, kadar sreča nazijsko zastavo, pozdraviti jo s posebnim fašističnim pozdravom. Doktor ni seveda imel pojma o teh nemško-fašističnih budalostih. Poškodbe sicer niso bile nevarne, vendar pa je bil ta slučaj dal ameriškim poslaništvom povod, da bodo strožje nastopili v varstvo svojih državljanov.

Ameriške oblasti nameravajo od nemške vlade zdaj zahtevati, da mora ali objaviti, da Amerikanci, ki pridejo v Nemčijo, store to na svojo lastno riziko, ali pa da se obveže, da bo za vsak tak slučaj plačala odškodnino, oziroma se opravičila, ali pa naj podvrže hitlerjevske banditske čete strožji kazni za vsako žalitev Amerikancev.

OBLAČILNO DELAVSTVO NA STAVKI

New York, N.Y. — Okrog 60.000 oblačilnih delavcev je preteko sredo stopilo v stavko, vsled česar je zaprtih 2.100 delavnic. Stavka se razteza na široko okolico New Yorka in sega v štiri države, namreč New York, New Jersey, Pennsylvania in Connecticut. Stavka je naperjena v prvi vrsti proti sistemu odprtih delavnic in takozvanim "sweat shops". Predsednik tukajšnjega odbora NRA je pričel takoj posredovati in se je izrazil, da upa, da se mu bo posrečilo, doseči sporazum in do ponedeljka končati stavko, ki je popolnoma paralizira-

OLJNI PRAVILNIK V DELU

Predsednik pritiska na to, da se do sobote sprejmejo pravilniki za oljno, jeklarsko in premogovno industrijo.

Washington, D. C. — Nape-te razmere v petrolejski industriji so prisilile, da se je pravilnik glede jeklarske industrije začel potisniti v ozadje, in z vsjo naglico se deluje zdaj na to, da se spravi v red najprej petrolejski pravilnik. Predsednik Roosevelt pa pritiska na to, da se mora sprejeti še ta teden ne samo petrolejski, marveč tudi pravilnik za jeklarne in za premogovno industrijo. Podpisati želi te pravilnike še predno se v soboto odpravi iz Bele hiše na oddih preko nedelje. V to svrhu je poklical v četrtek k sebi administratorja Johnsona in tajnika Ickesa; zadnjemu je poverjena naloga, da spravi v red pravilnik za oljno industrijo.

Med tem je v pravilniku za avtomobilsko industrijo prišlo med NRA in zastopniki te industrije do sporazuma, v katerem bo industrija sicer dovoljen takozvani "open shop" obrat, a ne bodo pa smeli izvajati nikakega pritiska na delavstvo. Točka se glasi: "Po teh določbah lahko delodajalci avtomobilске industrije nadaljujejo s svojimi "open shops", vendar pa se delavstvo obdržuje na delu in se podeljuje povišanja edino na podlagi zaslug posameznikov brez ozira na to, ali stojijo v zvezi ali ne s kako delavsko ali drugo organizacijo."

Do zdaj je vladi uspelo, da je sklenila trajne pravilnike z veterini industrijami. Kakor omenjeno, ji je zdaj največ težje na tem, da pridobi še pet glavnih industrij za to, da prostovoljno sprejmejo pravilnik.

IZREDNI REKORD BRZOPARNIKA "REX"

New York, N.Y. — Kakor je bilo že včeraj poročano, je parnik Rex, last Italijanske linije, napravil rekordno hitro plovbo preko Atlantika. Napravil je vožnjo iz Genoe, Italija, do New Yorka v štirih dneh in 14 urah. Povprečna njegova hitrost je bila 28 točk in 92 vozlov. V najboljših dneh je prevozil 736 milj. S tem je ta parnik dosegel rekord najhitrejšega parnika na Atlantiku. Poleg tega se ta parnik odlikuje še po tem, da ni imel nikoli zamude. Celó v prvih treh mesecih leta, je prispel vedno po vremenem redu, dočim je bila večina parnikov zadržana od slabega vremena. — Končno nosi Rex prvenstvo tudi glede največjega števila prevoženih potnikov tekom prvih šest mesecev leta. To število je namreč 1599.

la oblačilno industrijo v sedanjih sezonah, v kateri je najbolj zaposlena.

IZ NEMIRNIH DNI NA KUBI

Slika kaže enega številnih prizorov na Kubi med splošno stavko, ki je izbruhnila nekaj dni pred padcem diktatorja Machado. Policija in vojaštvo obdeluje s palicami ženske, ki so se udeležile izgrediv po mestnih ulicah.

OBDOLŽBE PROTI MACHADU

Baje dal ubiti oba španska letalca, ki sta izginila.

Havana, Kuba. — Ako se more smatrati zanesljivim izjavo nekega člana bivše Machadove tajne policije, ima prejšnji diktator še en zločin umora na svoji vesti. Ta član namreč izjavlja, da bo pokazal oblastem grob obeh španskih letalcev, ki sta nedavno priletela iz Španije na Kubo, na njih nadaljnjem potu v Mehiko sta pa izginila brez sledu. Izreka obtožbo proti Machado, da je tajna policija na njegovo povelje umorila oba letalca, da se s tem masčuje nad Španijo zaradi nje kritiziranja njegovega režima.

DOHODKI VLADE IZ PIVA

Washington, D. C. — Od 7. aprila do 30. junija je federalna vlada prejela samo na licencah za prodajanje piva šest in en četrtilijona dolarjev. Razne licence je med tem časom vzelo okoli 277.000 oseb. Pivovarji plačajo za licenco po \$1000, razprodajalci na debelo po \$50 in lastniki točilnic po \$20.

POLOVICA SVETOVNE RAZSTAVE PRETEKLA

Chicago, Ill. — V nedelje popolnoma je pretekla prva polovica dobe, ki je določena za svetovno razstavo. Tekom tega časa znašajo skupni prejemki na razstavnih prostorih 13 in en četrtilijona dolarjev. Pri vstopih se je dobilo nad tri milijone, ostalo so obiskovalci potrošili v raznih koncesijah.

— Peona, Indija. — Ko je mahatma Gandhi v sredo zagrozil, da bo pričel z novim postom, in sicer do smrti, mu je vlada dovolila razne koncesije, med temi tudi to, da sme voditi iz ječe svojo kampanjo za izboljšanje stanja "nedotakljivih".

IRITE "AMER. SLOVENCA"!

KRIŽEM SVETA

Philadelphia, Pa. — Po padcu Machadove vlade na Kubi, je žena Machado ušla s svojim spremstvom v tujakšnje mesto. Nameravala se je preseliti v New York, prejela pa je od prijateljev svarilna pisma, v katerih jo opominjajo, naj ostane tukaj, kajti v New Yorku da ji neprijatelji strežejo po življenju.

— Toronto, Ont. — Na igrišču, kjer so igrali žogo, je v sredo neki fant dvignil prapor s svastiko in zaklical "Živijo Hitler". To je dalo povod za prepričanje med navzočimi judi in nejudi, ki se je končal s pretepom. Celó uro se je policija trudila, predno je upostavila mir.

— Melbourne, Avstralija. — Vlada je objavila, da bo plačala tistim Angležem, ki so se na povabilo vlade priselili semkaj, a niso bili deležni takih ugodnosti, kakor jim jih je navedla vlada, odškodnine od \$900 do \$2.500. Skupno bo za to potrošila okrog dva milijona dolarjev.

Katoliški Slovenci, oglašajte svoje prireditve v "Amerikanskem Slovincu"!

NAZNANILO!

K programu za slovesnost nove maše, ki jo bo daroval novomeščnik č. g. John Viarey Trinko, O.F.M. jutri 20. avgusta v slovenski cerkvi sv. Štefana v Chicagi, smo prejeli baš ob zaključku lista dodatno poročilo, da bo slavnostni pridigar na novi maši PREČ. GOSP. DR. HUGO BREN, O. F. M. iz Lemonta. Vse drugo se vrši kakor priobčeno v včerajšnji številki.

PREMESTITEV LEMONT-SKE SLAVNOSTI

Lemontska proslava, to je blagoslovitev Lurške kapele na griču, se bo vršila mesto v nedeljo, dne 27. avgusta, teden pozneje, V NEDELJO, DNE 3. SEPTEMBRA. Več o tem prihodnji teden.

800 POMORJENIH V IRAKU

Divjanje proti naseljenim Asircem v Iraku.

London, Anglija. — Angleško vlado so vznemirile vesti iz azijske države Irak, ki pripovedujejo, da se vrši tamkaj krvavo klanje nad Asirci, katerih da je bilo umorjenih že nad 800. Ti Asirci so se priselili v Irak po svetovni vojni. Med vojno so se bojevali z Angleži proti Turčiji. Ko je stal Irak po vojni pod angleškim mandatom, so ti priseljenci uživali popolno prostost. Mandat pa je potekel preteko leto in tako so Asirci dan prepuščeni na milost in nemilost domačinom.

MESTO PODPIRA VLADO

Chicago, Ill. — Župan Kelly je preteko sredo dal ukaz agentu, ki nakupuje potrebščine za mesto, da mora vse zaloge nabavljati le pri takih družbah, ki so podpisale vladni pravilnik. To začasno odredbo namerava župan napraviti stalno na prihodnji seji mestnega sveta, ko predloži resolucijo.

SODNIJA ODLOČILA PROTI DELODAJALCU

Chicago, Ill. — Na okrožnem sodišču se je v sredo obravnavala zadeva med oblačilno družbo La Mode Garment Co., 701 W. Lake st., in nje delavstvom, ki je stopilo v stavko. Družba je skušala dobiti sodno prepoved, po kateri bi se prepovedalo stavarjem, posluževati se nasilja napram tistim, ki pridejo na delo. Sodnja pa je zavrnila družbo, češ, da tak družba, v katere delavnicah so delovne in plačilne razmere take, da upravičujejo delavstvo, da stopi v stavko, nima nikake pravice do sodne prepovedi. Najlepše pri tej družbi je to, da je podpisala splošni vladni pravilnik, po določbah se pa ne ravna in še vedno plačuje ženskimi delavkam po \$6 na teden za 52urno delo.

Iz Jugoslavije.

MEDTEM KO SE JE GOSPODAR NAHAJAL NA OROŽNIH VAJAH, MU JE OGENJ DOKA UNICEVAL POSESTVO. — REVEN DELAVEC ŽRTEV AVTOMOBILSKE NESREČE. — SMRTNA KOŠA IN DRUGE VESTI.

Skoro pol milijona škoda po požaru v Dravljah

Ljubljana, 2. avgusta. V Dravljah pri Ljubljani, sredi nove naselbine za "debelim znamenjem" sv. Roka ob Celovski cesti, je nastal davi velik požar. Posvetilo se je v gospodarskem posloju zidar-skega mojstra Edvarda Černiča ml. Ognjene jezike, ki so bušili v noč iz poslopja, kjer je bilo nagromadenega okrog 12 voz sena, zraven pa takoj 17 m drv in raznega stavbenega lesa, razno gospodarsko in zidar-sko orodje ter drugih gorljivih predmetov, je prvi opazil pri Černiču zaposleni in tam stanujoči delavec Ivan Istenič. Nemudno je zbudil še druge delavce in družino. Ogenj pa je bil presilovit, da bi mogli z gašenjem ustaviti njegovo razdiralno silo.

Oglasil se je gasilski rog najprej v Dravljah, kmalu nato pa so prihitali na pomoč gasilci tudi iz Zgornje Šiške, gasilsko društvo iz Spodnje Šiške, z motorni brizgalno pa gasilci iz Št. Vida. Gasilci iz Spodnje Šiške, ki so pridrveli z avtomobilom, so takoj napeljali vodo iz 200 m oddaljenega rezer-vuarja in šele njim se je ob požrtvovalnem trudu vseh sodelujočih gasilcev iz drugih krajev posrečilo ogenj umiriti in lokalizirati, tako da ni zajel tudi že močno ogroženih sosednjih poslopj. Šele ob 5. zjutraj so mogli ogenj popolnoma zadušiti. Bil pa je tudi skrajni čas, kajti rezervuar vode je bil dotlel že popolnoma izčrpan.

Ogenj je napravil nad 300.000 Din škodo, ki je samo deloma krita z zavarovalnino. Lastnika samega ni doma, je na orožnih vajah nekje v Dalmaciji. Kako je požar nastal, zaenkrat še ni ugotovljeno. Policija vneto poizveduje, če ni zane-tila roka zločina.

Avtomobil ubil delavca Stegenška

Ljubljana, 1. avgusta. Na Šmartinski cesti se je v ponedeljek zvečer pripetila huda nesreča. Sodavčar Simon Kunčič s Sv. Petra ceste je bil napravil popoldne v družbi svoje žene, mehanika Ivana Kaplja in njegove soproge izlet z avtomobilom v Šent Jakob ob Savi. Tamkaj se je pomudil nekaj ur pri svojem odjemalcu Pečnikarju, nakar se je družba zvečer vračala nazaj proti Ljubljani. Šofer je vozil po cesti zunaj Ljubljane v prec hitrem tempu. Ko pa je pripeljal dalje od Kolinske tovarne, kjer cesta poleg mitnice zavije pod železniški most, je brzino precej zmanjšal. Na ovinku je zavozil zaradi posute ceste precej na desno. Baš tu pa je prišel nasproti neznan moški, ki je prečkal cesto. Neznane se je pojavil pred vozom prav nenadno. Šunek je odbil moškega po tleh. Šofer, prepričan, da se je svoto.

pripetila nesreča, je kmalu nato ustavil vozilo.

Družba v avtomobilu je vsa zaprepaščena izstopila in na grozo opazila, da ima ponesrečenec prebito glavo in da so mu izstopili možgani. Kapelj ga je nemudno odpeljal proti bolnici. Vsaka pomoč pa je bila zaman. Ponesrečenec je že uro zatem umrl. Pri njem so našli samo listino s 53 Din in pa odprto pismo, naslovljeno: "Draga družina Stegenškova." Manjkali so vsaki drugi papirji, ki bi mogli dokazati pravo identiteto neznanca.

Policija je danes vse dopolne poizvedovala. Šele popoldne so ugotovili, da je ponesrečenec res Miha Stegenšek, delavec, star 31 let, doma iz Glad-konj pri Sevnici.

Zaklad koplje že pet let

V vasi Mrčajeveh pri Čačku koplje kmet Miča Ljubič že pet let na svoji njivi, trdno prepričan, da pride do zaklada. Svojo trdno vero opira 60-letni starih na sledeče: Pred 130 leti se je naselil v Srbiji bogat ruski plemič, ki je postal Karad-jordjev prijatelj. Pred 120 leti je pa iz strahu pred Turki zakopal več čevljev globoko na svoji njivi vse svoje bogastvo. To je kmet izvedel od svoje prababice in vneto koplja na svoji njivi že pet let. Po tej pripovedki je zaklad vreden 773 milijonov zlatih dinarjev. Možak ne pusti nikogar blizu, niti domačin, sam nadaljuje kopanje. Sedaj je naletel na neko zidovje in je trdno prepričan, da je prišel do zaklada.

Strele

V Židnji vasi je strela udarila v Blažičev kozolec. Ker je bil poln mrve, je bil naenkrat ves v ognju. Pripetili gasilci so sicer ogenj omejili predno je vse zgorelo, vendar je mrvata tako osmojena od ognja in od dima zakajena, da ni za porabo. Blažič trpi občutno škodo.

Nesreča

Pri sekanju v gozdu, se je posekano drevo zvalilo na 30-letnega drvjarja Josipa Stigliča od Sv. Duhu pri Solčavi in mu prizdevalo nevarne poškodbe.

Ker mu podjetje ni uspevalo

V Rožni dolini pri Ljubljani je imel pekarijo neki Bendikt Sanein, ki je pred par leti prišel iz zasedenega ozemlja. Ker mu podjetje ni uspevalo, ga je to tako potrla, da si je pogljal kroglo v glavo.

Star zlatnik

Zlatnik iz dobe rimskega cesarja Nerona je našel neki delavec v Donjem Vilovu, pri Donjem Mihovcu. Delavec je zlatnik prodal za malenkostno tleh. Šofer, prepričan, da se je svoto.

AMERIKANSKI SLOVENEK

Prvi in najstarejši slovenski list v Ameriki.

Ustanovljen leta 1891.

Izhaja vsak dan razen nedelj, ponedeljkov in dnevo po praznikih.

Izdaja in tiska:

EDINOST PUBLISHING CO.

Naslov uredništva in uprave:

1849 W. Cermak Rd., Chicago

Telefon: CANAL 5544

The first and the oldest Slovene Newspaper in America.

Established 1891.

Issued daily, except Sunday, Monday and the day after holidays.

Published by:

EDINOST PUBLISHING CO.

Address of publication office:

1849 W. Cermak Rd., Chicago

Phone: CANAL 5544

Naročnina:	Subscription:
Za celo leto \$5.00	For one year \$5.00
Za pol leta 2.50	For half a year 2.50
Za četrt leta 1.50	For three months 1.50
Za Chicago, Kanado in Evropo:	Chicago, Canada and Europe:
Za celo leto \$6.00	For one year \$6.00
Za pol leta 3.00	For half a year 3.00
Za četrt leta 1.75	For three months 1.75

Dopisi važnega pomena za hitro objavo morajo biti doposlani na uredništvo vsaj dan in pol pred dnevom, ko izide list. — Za zadnje številke v tednu je čas do četrtke dopoldne. — Na dopise brez podpisa se ne ozira. — Rokopisov uredništvo ne vrača.

POZOR! — Številka poleg vašega naslova na listu znači, do kedar imate list plačan. Obnavljajte naročnino točno, ker s tem veliko pomagata listu.

Entered as second class matter November 10, 1925, at the post office at Chicago, Illinois, under the Act of March 3, 1879.

Ruski uspehi v Londonu

V poslednjih letih je bilo sklenjenih že veliko pogodb (pravi se jim pakti) o nenapadanju in mirnem reševanju meddržavnih sporov, varnost pred vojno se s tem ni povečala. Zato je jasno, da je javnost otopena in postala nezaupna napram takim paktom.

V Londonu je mesec dni zasedala gospodarska konferenca. Uspeh konference je enak ničli.

Svetovno časopisje pravi, da je edini pozitivni uspeh te konference, ki pa ne spada v delokrog konference, ta, ki ga je odnesel Litvinov. Litvinov je sklenil z obmejnimi državami in Malo antanto pogodbo o nenapadanju in označbi napadalca.

Se čezmo enajst let nazaj, se nam nudi isti primer. Politiški so se razgovarjali o politični in gospodarski obnovi. Za kulisami pa je bila sklenjena rusko-nemška pogodba. Enaki interesi so bili povod tej pogodbi: Rusi niso hoteli plačati carskih dolgov in vrniti zaplenjeno imetje. Nemci pa niso hoteli plačati reparacij in so obenem zankali mirovno pogodbo, ki so jo podpisali. Pri obeh državah se je šlo za denar. Napram Rusiji se je Nemčija odrekala starih in novih dolgov in Rusijo pravno priznala, na drugi strani pa je Rusija dovolila Nemčiji proizvodnjo vojnega materiala in manevre vojske in letalstva.

Položaj pa se je med tem izpremenil in prijateljstvo se je med tema ohladilo. Je umljivo, da Rusija ne mora biti zaveznik hitlerjevske Nemčije, ki ugonablja komunizem in marksizem, ki hoče imeti Ukrajino za svojo kolonijo. Rusija se je morala preorijentirati in posledica te preorientacije je vzhodni pakt. Rusija rabi mir za notranji razvoj, zato hoče zapreti vsa vrata, ki vodijo v vojno. Gospodarske in finančne težkoče jo silijo k mirovni politiki. Saj niti v japonsko-kitajski spor ni posegla, četudi so bili njeni interesi ogroženi. In zdi se, da so voditelji ruskega naroda uvideli, da Evrope ni mogoče zboljševizirati in da bo boljše življenje ostal omejen na Rusijo.

Vzhodna pogodba je nadaljevanje Kelloggovega nenapadalnega pakta, ki izključuje uporabo sile v meddržavnih odnosih in prepoveduje državam podpisanicam vsak medsebojni napad. Ta pakt, ki so ga podpisale skoro že vse civilizirane države, pa ne pove točno, kdo se mora in more smatrati za napadalca.

Nenapadalni pakt ima štiri temeljne točke, v katerih ugotavlja naslednje stvari:

1. Nenapadalni pakt se sklepa v zmislu definicije ministra Politisa dne 24. maja t. l., tičoč se razorožitve in znižanja oboroževanja.
2. Za napadalca se smatra oni, ki napove vojno ali vpad v deželo brez napovedi vojne na kopnem ali na morju. Za napad se smatrajo dalje blokade, podpiranje oboroženih tolp, ki vpadajo v tuja ozemlja.
3. Politično-gospodarski in drugi razlogi ne opravičujejo napada za drugo državo.
4. Pogodba stopi v veljavo, ko se založi verificirana listina v Moskvi.

Temu paktu pristopijo lahko tudi druge države, samo je treba prijaviti pristop sovjetski vladi, ali poljski, ali turški. Ena teh vlad, ki sprejme prijavnico, obvesti potem druge podpisnice tega pakta.

Naravna posledica tega pakta bo pravno priznanje Rusije in vzpostavitev diplomatskih odnosov. Aktualno pa tudi postaja vprašanje vstopa Rusije v Društvo narodov. S to pogodbo se re-

šuje tudi vprašanje Besarabije, katerega ozemlju se Rusija doslej ni hotela odreči.

Resni politiki in publicisti predvidevajo preokret javnega mnenja in vodilnih krogov v Rusiji. Revolucija pač ne more biti trajna, slediti ji mora evolucija. Vendar se ne more reči, da bi v Rusiji nacionalizem napredoval, ker podpisnice pogodbe se niso zedinile na temelju slovanstva, marveč le v svrhu samohranitve. V skupini podpisnikov so v pretežni večini neslovanske države, pač pa tvorijo Slovani po številu prebivalcev veliko večino. Treba je pogledati samo na zemljevid, pa se vidi ogromen obseg ozemlja, ki ga združuje pogodba. Od slovanskih držav manjka še Bolgarija, ki protestira proti definiciji napadalca.

Ves tisk priznava paktu veliko važnost. Vsekakor pa velja vsaka pogodba samo tako dolgo, dokler obstoje pogoji, ki so jo ustvarili.

KAKO JE V SEVERNI MINNESOTI

Biwabik, Minn.

Cenj. g. urednik. Zopet vam pošiljam naročnino za list Amerikanski Slovenec. Tem potom se vam prav lepo zahvaljujem, ker ste mi list vseeno pošiljali, četudi sem bila dolžna že tri mesece. Na noben način ni bilo mogoče poprej spraviti denarja skupaj, ker tukaj še vedno vladajo bolj slabe razmere. Po drugih naselbinah, kakor berem v listu, se razmere izboljšujejo in se počasi obrača na boljše, pri nas ni pa še nobenega znamenja kakšnega izboljšanja.

Z našimi vrstovi se letos tudi ne moremo prav nič pohvaliti. Imeli smo strašno veliko kobilic in s strahom smo opazovali, kako nam ta nesrečna golazen žre in uničuje delo naših rok. Potem so nam od County poslali strupa, da smo s strupom pokončali to strašno šibo božjo. No in potem je prišla še suša, ki je grozila da uniči, kar je ostalo kobilcam. Konečno se nas je Bog usmilil in nam poslal parkrat potrebnega dežja, ki je zopet namočil suho zemljo, da se je zopet vse lepo ozivilo in začelo rasti. — Upamo v to, da Bog ni še nikoli zamudil s svojim blagoslovom in da se še vse lahko popravi.

H koncu mojega pisanja pa kličem našim rojakom, da bi se vsaka hiša, vsaka katoliška družina naročila na ta prekristen katoliški list. Verjemite mi dragi rojaki, da ko se boste enkrat naročili, ga ne boste več pustili, ker je list res vse hvaljvreden.

Mary Delak

IZ URADA DR. KRŠČANSKIH ŽENA IN MATER

La Salle, Ill.

Na tem mestu danes ponovno naznanjam žalostno vest, o bridki izgubi naše zveste doberčice Felicie Savnik, ki je dne 3. avgusta umrla v najlepši dobi svojega življenja, stara komaj 31 let.

Pokojna je bila bolna samo osem dni. Zapušča žalujočega soproga Johna Savnika in dve sestre. — Članice Materinega društva so se v velikem številu

udeležile njenega pogreba v ponedeljek 7. avgusta, kakor tudi pete sv. maše, ki se je vršila v cerkvi sv. Roka. — Pokojnico priporočam v molitev in blag spomin. Bog ji daj večni mir in pokoj in naj ji sveti večna luč ter lahka naj ji bo hladna zemlja. Zalujočim pa naše iskreno sožalje.

Ivana Bruder, tajnica

NADOMESTNA ZAHVALA

Sheboygan, Wis.

Zadnjič je bilo po pomoti izpuščeno v zahvali Mr. in Mrs. Joe Pirc in Mr. Leo Berch, katerim se ravno tako lepo zahvalim, čeravno sem jih pri zadnji skupni zahvali pomotoma izpustila. — Hvala lepa in Bog plačaj.

Mrs. Anna Bukovic

DETROITSKI POROČEVALEC SE OGLAŠA

Detroit, Mich.

Res da ni veliko novic, vendar sem se namenil pisati v list, da ne boste mislili, da v Detroitu spimo spanje pravičnega. Naš dobro poznani faran Karl Perushek je zadnjih par mesecev tako fleten, in nališan hodil okoli in pripovedoval dobro znani faranki Mrs. Mary Košnik, kako mu je dolg čas, in to toliko časa, da sta se vzela. Poroka se je vršila 12. avgusta že kar ob 6 uri zjutraj kar na tihem. Mislila sta pač, da bosta detroitskemu opazovalcu ušla, pa jima ni uspelo. Po poroki sta se napotila v Cleveland na "Funny Moon", tako se je vsaj nevesta izrazila. Želim jima obilo sreče v zakonskem stanu.

Nedavno me je revmatizem strašno trgal po nogi. Pa mi je neki rojak svetoval, da je "bik" najboljšo zdravilo proti tej bolezn. To pa že sam vem, saj sem imel priliko in čast pred njim bežati. Bilo je nekako pred 17. leti, ko sem v Deer Parku, gobe nabiral. Domov grode se podam preko Mišja-kovega pašnika in tam se mi je prigodilo, da sem moral pred bikom bežati. Ozdravljen sem bil pred revmatizmom za nekaj časa, pa se je ta zlomek zopet ponovil. — Neki Ribenčan se je tukaj v Ameriki napotil preko pašnika, pa mu far-

mar zaklič: "Don't go that way, there is a bull." "Zatu baš grem, ker je bulj," se odreže Ribenčan. Pa ni prišel daleč. Komaj ga je rogati zburil zagledal, sta oba tekla; Ribenčan naprej, rogati pa za njim in mislim, da Ribenčan vsaj toliko časa ni čutil, dokler je tekkel.

Še ena. Pa naj kdo reče, da štiripersna detljica ne pomeni sreče. Jaz sem oni dan vtaknil eno v denarnico moje žene in par dni po tem, vam je bila nova od glave do pet. — Ko bi le meni hotel kdo to uslugo napraviti, ker moja obleka je že tudi vsa obnošena. Če bi mi kdo podaril kako detljico ali zajčjo nogo, pa tako, ki bi se je držal celi zajec. Iz gorenjega Michigana sem prejel eno razglednico, boste že uganili koga, na kateri omenja, da pozdravlja vse Stajerce in Kranjce v moji hiši. To je lepo, da se me kdo spominja. Tudi jaz pozdravljam vse Stajerce, zlasti pa onega, ki se nahaja na počitnicah v gornjem Mich.

Detroitski opazovalec

VABILO NA PIKNIK, KI GA PRIREDI CERKVENI ODBOR ZA CERKVENE PEVCE

Willard, Wis.

Rojaki, farani, vabljeni ste na ta piknik vsi. Skažimo in pokazimo, da smo ljubitelji petja, ljubitelji cerkvenih slovanskih pesmi. Kakor jaz, tako mnogi ki pridejo iz drugih naselbin sem na odhiti pripoznajo, da smo lahko veseli, ker imamo tako lepo cerkveno petje. V resnici, smelo rečeno, je sedaj cerkveno petje, katerega izvajajo pevci in pevke, vredno največje pohvale. In ker ti pevci in pevke nimajo nobene plače za ta svoj trud, ste dragi rojaki in rojakinje prošeni, da storimo vsak po svoji moči in jim vsaj nekoliko priskrbimo na pomoč. Vabljeni ste na piknik prav vsi, mladi in stari. Za "ta mlade," ki radi plešejo po preskrbljeni godbi, ki bo gotovo v zadovoljstvo vseh. Za druge bo pa tudi v vsem potrebnim preskrbljeno. Le pridimo skup v "našo" dvorano popoldne in zvečer, da se skupaj povesele mo.

Ludvik Perušek, v imenu cerkvenega odbora.

PIKNIK DR. SV. VINCENCA PAVLANSKEGA

Cleveland-Collinwood, O.

V nedeljo 20. avgusta priredi dr. sv. Vincenca Pavlanskega svoj prvi piknik na Mr. John Assekovich prostorih na Chardon Rd. in sicer kmalu potem, ko se pride na vrh klanca, kjer je kolovozna pot na levo, tam bo postavljeno znamenje društva, ki bo kazalo na prostore piknika. Razume se samo po sebi, da bo z vsem potrebnim preskrbljeno. Ves čisti dobček se bo namenil za potrebne družine, zato se pričakuje velike udeležbe.

Ob tej priliki dr. sv. Vincenca Pavlanskega častita Rev. Vitus Hribarju k 40-letnemu

mašniškemu jubileju. Rev. Vitus Hribar je ustanovitelj in največji dobrotnik omenjenega društva, za kar mu gre čast in hvala. Želimo mu, da bi v zdravju dočakal še 50 letne zlate maše.

Odbor dr. sv. Vincenca Pavla.

PIKNIK V EUCLIDU

Euclid, O.

Cenjene članice Oltarnega društva, veste, da bomo imele v nedeljo 20. avgusta piknik in bi prav lepo bilo, če bi se vse udeležile tega piknika, da bi bile skupaj zbrane, kakor ena družina. — Drage članice, radi vam je znano, da imamo v soboto 19. avgusta zvečer skupno spoved in v nedeljo skupno sv. obhajilo, kakor vsako tretjo nedeljo v mesecu. Veliko je članic, ki le prerade pozabijo na vse to. — Popoldne isto nedeljo pa bomo imele piknik, pravi domač društveni piknik, na katerega je vabljen vsaka članica in je prošena, da pripelje na piknik tudi svojega soproga in otroke. Prosi in vabi se pa tudi vse druge farane in može, kakor tudi mladino, da bi nas na pikniku obiskali. Piknik bo na Goriškovi farmi. Ako Bog da lepo vreme, vam ne bo žal priti. Za žejne in lačne, bo z vsem dovolj preskrbljeno in tudi godba bo tam ki bo razveseljevala vse mlado in staro. Tudi glede otrok ste brez skrbi, trdi ti bodo imeli svojo zabavo in več drugih stvari. — Oltarno dr. vam bo vsem prav hvaležno, če nas posejite v nedeljo v velikem številu. — Pozdrav.

Terezija Zdejar

OB 40 LETNEM JUBILEJU REV. VITUS HRIBARJA

Pri fari ubrano pozvanja in vabi župljane na plan in narod se zbira, se klanja, ker mašnik je novi izbran.

In mladi duhovnik udano Trpljenja si križ je nadel ter polje je svoje prostrano ob zori orati pričel.

stanovska dolžnost ga ne plaši, ne širna ledina polja, pastirja duš tudi ne straši velika globina gorja.

Pri delu mu tekajo dnovi — let štirideset že prehit — in spet oglase se zvonovi njih pesem se v hvalo glasi:

Nad delom njegovim razlije naj večne ljubezni se čar, naj milost mu božja zasije in zlatega mašništva žar!

In čas, ki prečudno ozdravlja — zacelil že mnogo je ran — duhovnika vneto proslavlja, ki danes s častjo je obdan!

Ernest Terpin

OB 40 LETNICI MAŠNIŠTVA REV. VITUS HRIBARJA

Cleveland-Collinwood, Ohio.

V nedeljo 30. julija 1933 je minulo 40 let, odkar je v Clevelandu prvi slovenski duhovnik zapel novo mašo; to je bil Rev. Vitus Hribar, sedanj žup-

nik slovenske cerkve Marije Vnebovzete v Clevelandu, ki se je tedaj posvetil v svojem mladeniškem navdušenju duhovskemu delovanju med Slovenci in Hrvati in danes po preteku 40 let zopet stopa k slavnostnemu oltarju, kot silolas zaslužen svečenik, obdan s častmi, ki si jih je v teku svojega delovanja zaslužil.

Dasi g. jubilar v svoji skromnosti ni hotel nobenih ceremonij, vendar pa se je, po prizadevanju Father Milan Slajeta in pa Oltarnega Društva Kršćanskih Mater, vršila slovesnost tako kakor pristojno za službenemu dušnemu pastirju. Prihitela je velika množica faranov in nefaranov ter mnogoštevilna čč. duhovščina, ki je jubilaru iskreno čestitala, slednjič tudi clevelandski škof Schrembs, ki je Rev. Hribarja visoko počastil.

Kadar se bo pisala zgodovina clevelandskih Slovencev, — "tako je rekel med drugim škof" — bo stalo ime Father Hribarja na naslovni strani!

Rev. Vitus Hribar je bil rojen 29. majnika 1870 v Gornjem Tuhiu, gimnazijo je dovršil v Ljubljani 1890, kjer je položil tudi maturo. Za časa svojega šolanja je bil šest let gojence Alojzijevega, kaj se to pravi, biti gojence Alojzijevega, ve le tisti, ki si je štel v veliko čast, da je sploh prišel v ta zavod. Alojzijevega je ustanovil znamenit ljubljanski škof Wolf za pridne in navdarjene dijake, zato je pa iz tega zavoda izšla dolga vrsta velikih in znamenitih mož; Levstik, Stritar in mnogo drugih slovenskih literatov, so bili gojenci tega zavoda in so vedno s ponosom povdajali zasluge ljubljanskega Alojzijevega za slovenski narod. V tem zavodu je torej Father Hribar prebil šest let ter se priučil železne discipline. Tedaj je pokojni Father Furdek iskal mladence, ki bi bil voljan se posvetiti duhovskemu stanu za Slovence in Hrvate v Ameriki. Tako je prišel Rev. Hribar dne 5. novembra 1890 v Cleveland. Clevelandski škof Gillmour ga je sprejel v škofovski semenišče. Dne 29. julija 1893 ga je škof Horstmann posvetil v mašnika in naslednjega dne 30. julija 1893 zapel novo mašo pri Lurški Materi Božji na Broadway in 55ti cesti. Takoj nato je organiziral faro za Slovence. Prvo leto so imeli Slovenci službo božjo v cerkvi Sv. Petra, kjer jim je šel Father Westerhold zelo na roke. Med tem časom se je pa hitelo z delom za novo cerkev. Tam kjer je sedaj stara cerkev Sv. Vida, z vsemi objekti in pritliklinami, je Rev. Hribar kupil in delo tudi do vršil.

Dne 2. avgusta 1907 je bil prestavljen v Barberton k cerkvi Sv. Avgušina. Tam je ostal celih 15 letih dokler ga ni škof Schrembs 22. novembra 1922 poklical nazaj v Cleveland. Tudi čas se je Rev. Hribar mudil na (Dalje na 4. str.)

"TARZAN IN ZLATI LEV"

(76)

(Metropolitan Newspaper Service)

Napisal: EDGAR RICE BURROUGHS

Wazirski vodja Usula je ujel enega izmed Askercev zahtevajoč: "Kje je šotor, v katerem je bila bela žena?" — "Tukaj je bila," je odgovoril zamorec in je šel naglo k šotoru, ki ga je bil okenj že razdelal. Naglo se zamorec ustavi in pokaže na okostnjak rekoč: "Tukaj, je tista žena, katero iščeš", in je kazal na ogorelo truplo, ki je ležalo pred njim.

Usula in drugi Wazirci so bili vsi iznenadeni in obenem razsrjeni, ko so zrl na preostale ostanke trupla, ki je ležalo na tleh pred njimi. "To je ona", je vzkliknil Usula, ko je zrl od blizu na njo. Wazirci so silno ljubili ženo njihovega kralja Tarzana, zato jih je silno zabolelo, ko so zaznali o usodi Lady Greytoke. Pokleknil je in začel iskati prstan na roki. . .

Usula je dvomljivo zmajal z glavo rekoč: "Ona je, tukaj je steber za katerega je bila vezana. Prstan ne pomeni nič. Luvini ji je gotovo pobral prstane in drugo. Mudilo se je in vsi so bežali le ona sirota je sama tu ostala privezana. Wazirci so sicerpa grob in so častitljivo položili ožgane kosti v grob in za pepelom zaznamovali grob, za katerega so mislili, da so položili kosti njihove pokojne gospodinje.

Med tem pa je potoval pravi Tarzan od opic, Lord Greytoke in z njim veliki lev Džabalja. Skupaj sta spala, skupaj lovila plen, skupaj jedla, kakor dva zvesta tovariša do eden drugega. Ker ni imel uspeha, da bi nabral oparskega zlata, je nesel seboj žakeleček dragocenih draguljev iz palače demantov. Njegov načrt zdaj je bil ujeti in kaznovati one bele ljudi, ki so ga s strupom omamili. . .

DENAR

pošiljamo v Jugoslavijo in druge dele sveta po dnevnem kurzu. Zadnje dneve dinar stalno raste in se cene pogosto spreminjajo. Računamo po ceni onega dneva, ko denar prejmemo. Včeraj so bile naše cene:

Dinarji:	Za izplačila v dolarjih:
Za \$ 3.00.....Din 130	Za \$ 5.00 pošljite...\$ 5.75
Za \$ 5.00.....Din 220	Za \$ 10.00 pošljite...\$10.85
Za \$ 10.00.....Din 470	Za \$ 15.00 pošljite...\$16.00
Za \$ 10.80.....Din 500	Za \$ 20.00 pošljite...\$21.00
Za \$ 20.00.....Din 960	Za \$ 25.00 pošljite...\$26.00
Za \$ 21.00.....Din 1000	Za \$ 40.00 pošljite...\$41.25
Za \$ 50.00.....Din 2440	Za \$ 50.00 pošljite...\$51.50

Vsa pisma in pošiljatve naslovite na:

John Jerich

(V pisarni Amerikanskega Slovencea)

1849 W. CERMAK RD.

CHICAGO, ILL.

NEWBURGŠKI POPOTNIK

Iz Ameriških Brezij sem dobil pismo, ki me vabi tja. Čisto na kratko so napisali tam: "Vsak čas dobrodošel! Po zdravju!" Malo pa dobro! Tako sem mislil, ko sem prebral! Kar zavzdignilo me je! Pa še dr. Karlin-ov "uvod" me je podžgal, ko piše v knjigi "V Kelmorajnu":

Da človek ne more vedno čepeti za pečjo, niti dremati pod domačim krovom, temveč ga mika pogledati v svet, spoznavati tuje šege in navade, tuja ljudstva, to je tako obče priznana resnica, da o njej ni treba izgubljati mnogo besed. Saj je še naš narodni pregovor zavil to resnico v kratek rek, ki se glasi:

Mož le tisti je, ki po svetu gre.

Hkrati pa je tudi bridko obdolil onega dolgočasneža, ki se ne upa stopiti preko domačega praga, češ,

Kdor zmeraj doma tiči, ta nič vreden ni.

In res, bodisi da se oziramo v življenje posameznikov, ali pa tudi v zgodovino celih narodov, povsod se nam javlja potovanje, preseljevanje, romanje, premikanje s kraja v kraj. Vse to je povzročilo, da so si posamezniki, ki kakor tudi celi narodi poiskali boljše, razsežnejše domovine, kjer so imeli več prilike, da razvijejo svoje duševne in telesne moči. Ljudsko preseljevanje na primer je privedlo naše pradede v kraje, kjer še danes prebivajo Slovenci. Pač pa je ljudsko preseljevanje privabilo v naše obližje obalnih sosedov, ki so si neprenehoma prizadevali, da razširijo svoje meje na škodo svojih rojakov.

Gotovo se nismo zmotili, pravi dr. Karlin, ako trdimo, da se je od pamtiveka in se tudi še danes največ potuje iz verskega nagiba. Med potniki je največ romarjev. Bog si je namreč v svoji neskončni modrosti izvolil posamezne kraje, kjer posebno želi, da bi se mu dajala čast, kjer posebno radodarno deli svoje milosti. Že izvoljenemu ljudstvu judovskemu je nekdanj zapovedal, naj prihaja pogostoma pred skrinjo zaveze; kasneje pa je naravnost zahteval, naj vsak odrasli Izraelec pride v Jeruzalemski tempelj ob treh največjih praznikih v letu.

Romanje se je razvilo tudi pri kristjanih. Kraji, kjer je delal, trpel in umrl naš Zveličar, so bili od nekdanj vernikom sveti kraji. Vsakdo se je srečnega štel, kdor je mogel vsaj enkrat v svojem življenju pohiteti tja, kjer so se godili največji čudeži našega odrešenja. Pa tudi po drugod so se začeli verniki zbirati v velikih trumah iz verskih namenov. Kdo ne ve, kako so prihajali romarji iz vseh krajev "v večno mesto" Rim, kjer sta delovala in umrla prvaka sv. Peter in Pavel? Kdo še ni čul, kako mnogobrojno so se prejšnja stoletja bližali romarji večnemu mestu, da ondi pomolijo na grobovih svetih mučnikov, da poljubijo tla, ki so napojena s krvjo pogumnih izpričevalcev svetle naše vere? Pa kaj bi segali v daljno prošlost nazaj, saj nam je še živo v spominu, kako veselo prihajajo od vseh strani v svetem letu tja, kjer je središče krščanstva, kamor jih vabi sveti oče, rimski papež.

A tudi še drugih svetih krajev imamo, kamor se verniki radi zatekajo v svojih duševnih in telesnih bridkosti. Marijino svetišče v Lurdu na Francoskem, je ena izmed največjih Marijinih božjepotov; na Španškem prihajajo romarji iz zadnjih časov v Kempostelo častiti spomin sv. Jakoba apostola. Na Italijanskem je v Padovi velika cerkev, kjer se časti sv. Anton. Odkar je proglasil sv. Malo Terezijo za svetnico Pij XI., ali ni oživel mesto Liseux na Francoskem.

A tudi naša draga slovenska domovina ima krajev, kamor radi romajo verni Slovenci razkrižati dušne rane in telesno bedo nebeški priprošnjici Mariji.

Prav dobro je znano vsakomur Višarje na Koroskem, Marijino Celje na Štajerskem, Brezje na Gorenjskem, Sv. Gora na Goriškem, Trsat ob nad morjem. Veri nasprotni duh časa se pač z vso silo zaletava v ta svetišča molitve in spokornih del, ali do danes ni mogel vernikom omajati zaupanja v te svete kraje in smelo trdimo, da ga tudi ne bo.

Dokler bo človeški rod vzdihoval v solzni dolini in bo uverjen, da nad zvezdami prebiva dobri Oče, ki po priprošnji blažene Marije deli milosti revnemu zemljanu, ki se zaupno zateka k njemu, toliko časa bodo ostala ta središča milosti in dobrote božje, toliko časa jih bodo pobožni verniki obiskovali. Kdo še ni bil sam priča pobožnosti, zaupne molitve, katero je na teh krajih opazil? In ali ni vse to blagodejno vplivajo nanj, da je morda po dolgih letih začel zopet enkrat mirno premišljevati o svojem poslednjem namenu in poravnal račun z Bogom? Zato naj nihče ne grdi in ne sramoti božjih potov, ki so nam potrebni in koristni!

Tem besedam škofa dr. Karlina moramo le pritrditi! Ne le to, da Slovenci še vedno radi obiskujemo Marijino svetišča, in s tem pričamo vdanost Mariji kot nebeški Materi, pobožnost naših src, je še razširila in pomnožila božjepotna svetišča. Na Zaplazu je pozidana lepa cerkev Mariji v čast šele po vojski, na Rakovniku — Ljubljana so posvetili šele pred par leti krasno svetišče Mariji Pomočnici, kjer v maju mesecu kot na Brezjah med Smarnicami pravcato romanje in se vrše lepe pobožnosti Mariji v čast.

Kar smo imeli doma, tega nam ni smelo manjkati v tuji domaciji. V srcu vsakega Slovenca je bilo in v večini gotovo še tli, da obišče enkrat vsaj v življenju kako Marijino božjo pot. Tudi v Ameriki smo to čutili in tega, nekaj čisto našega pogrešali. Zato smo z vsem srcem hvalili č. oo. Frančiškanom, ki so gledali dolgo časa v dušo, našo ter razumeli njeno hrepenenje in po skromnih močeh postavili in ustvarili Brezje z Marijo Pomagaj na ameriških tleh v Lemontu.

Seveda ne smemo trditi, da se potuje danes le za to, da človek ustreže verskim željam. Nikakor ne! Drug hvalvreden namen je napredek v omiki (kulturi). Pač slaba bi se bila godila posameznim narodom, ako bi se drug drugemu popolnoma odtuževali in zapirali. Ker je človeku lastno, da posnema in obrača v svojo korist to, kar je videl pri drugih, zato se vsled potovanja nove iznajdbe in sploh to, kar je človeštvu koristno, razširja iz enega v druge kraje. Zlasti ko so tako ugodna prometna sredstva skoro po vsem svetu.

Kdor se je spustil po svetu okrog in je videl tuje kraje in šege, ta bo znal ceniti svoj dom. Lepa, krasna je naša domovina! Kdo še ni občudoval naših nebotičnih planin, ob njih vznožju temnozelenih travnikov, višje gor porastlih z gostim drevjem, na vrhuncu pa po večini z golimi skalnatimi robovi? Kdo se še ni naslajal ob pogledu naših planinskih jezer, ki so kakor bistra očesa naše zemlje. Kdo še ni čul o znamenitem Cerkljanskem Jezeru, ki je po besedi pesnikov vsako leto "ribiča, kmeta in lovca redi". In kdor je obiskal kdaj svetovnoznano Postojnsko jamo — s katero se zdaj Italijani bahajo na svetovni razstavi v Chicagi — se je uveril, da naša domovina ne kaže le prijaznega lica potniku, ki se izprehaja po njej, ampak da tudi v svojem osrčju hrani bogate zaklade prirodnih krasot. O vsem tem so nas obvestili že le tisti, ki so prepotovali poprej razne druge dežele in potem obšli še našo slovensko zemljo. Od kar primerjamo domačo zemljo z drugimi, oddaljenimi, tedaj še le je zaslovela radi svojih prirodnih krasot.

IZ ZGODOVINE PRED 40. LETI

Skupina na gornji sliki je nedavno na Long Beach, N.Y., pokazala, kako so se ljudje bavali okrog leta 1890. Kaže predvsem plavalne obleke iz tiste dobe. Kake razlike med tedanjimi in današnjimi kostumi.

Znameniti opisovalec bivše kranjske dežele Valvazor, je najprej več leto potoval po svet, šele potem, ko je spoznal svoje domovine krasoto v primeri z drugimi deželami, je začel pisovati dragoceno knjigo "Čast Kranjske dežele".

Pa kam smo zašli! Če bi omenili koristi, ki je nudi potovanje po tujih deželah trgovcem, obrtnikom, telesnim kot duševnim delavcem, onim ki potujejo, da se razvedrijo in se odahnejo, bi zmanjkalo prostora, ki nam je odmerjen.

Držimo se izreka pesnika in se ravnajmo po tem:

"Ako te, bratec, vleče na pot, pusti doma moreče skrbi!"

"Velik božji dar je tudi naš materni jezik," je zapisal naš škof Slomšek, kar je izšlo v Drobničah 1. 1862. In ko se je poslavljaj od svojih duhovnikov na duhovnih vajah v Rogaški Slatini 1861. je vedno priporočal trojno ljubezen: naše sv. katoške cerkve, do svoje domovine, do maternega jezika. "To vam posebno priporočam, ter Vas prosim, ne pozabite, da je to sporočilo lahko poslednje sporočilo vašega starega škofa — Slovenca. V resnici škof Slomšek je dober teden po tem govoru umrl!"

Kot bi oživel to sporočilo našega velikega Slomšek-a, se mi je zdelo 3. avgusta 1933 na Western Reserve Universi, ko smo bili priča govoru, kot univerzitetnega profesorja dr. Sauze, dr. Hayen-a, predsednika vseh katoliških šol, ki so dali priznanje na univerzitetnih tleh tudi našemu slovenskemu jeziku, ko goriče. Le spoznati se prizade-

je ta večer javno izpovedal dr. Hayen, da se bo pa naših šolah poučeval slovenski jezik.

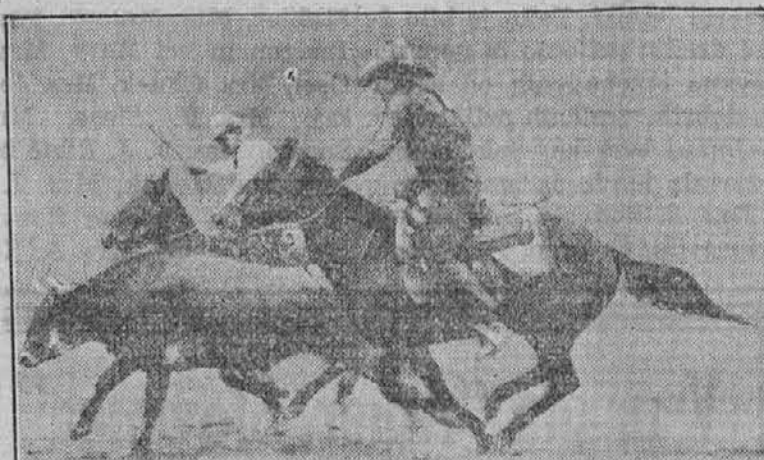
Ta večer je bil po svoji zunanosti skromen, priprost, brez vsakega ameriškega pompa in reklame, po svoji vsebini pa se bile minute tega večera, kot dleto, ki so vsakekale črke v spominjski kamen zgodovine slovenskega življa v Ameriki.

Zato moramo razumeti le v luči Slomškove ljubezni do materne govorice in drugih velikih naših mož! Kajti kot je zapisal Slomšek, dokler beseda materina slovi, se narod časti in oživlja; kakor beseda materina umira, peša tudi naroda slava in moč.

Beseda materina je jasno ogle dalo vsakega ljudstva. Beseda materina je mati slave svojemu ljudstvu. V domačem jeziku, se narod jame učiti, po materni besedi slovijo častiti možje, blagi dobrotniki svojega ljudstva, po njegovi besedi stranski (drugi) narodi ljudstvo spoštujejo, ali ga pa zasmehujejo. Kdor spoštuje svoj narod, ima spoštovati tudi besedo materno, ter skrbeti za njeno čast, kakor za diko svoje neveste! Prijatelji! Ne pozabimo, da smo Slovenci!

Slovenščina, beseda mila matere naše, bodi nam ravno tako blaga in draga, kakor zemlja materina, na kateri je naša zibel tekla. Beseda slave naše matere gladko teče kakor pohlevni potok, ki zelenje in cvetje rosi. Kratki in krepki so slovenski pregovori in prislovice žlahtnim jagodom u kiti govora podobne. Rodovitna je slovenščina v svojih oblikah kakor naše slovenske goriče. Le spoznati se prizade-

PRIPRAVE NA NAJVEČJI RODEO

Mednarodne zvezde se pripravljajo za rodeo svetovne razstave. Na vrhu se vidi Dick Shelton, velikan-cowboy iz Texasa, ki se bo spoprijel z bikom. V sredi na levi je Harry Knight iz Kanade, na desni pa Elmer Helper iz New Mexico. Spodnja slika pa kaže Ferisito Jayme iz Meksika. Rodeo se bo vršil v Chicagi na Soldier Field od 25. avgusta do 10. septembra.

TO IN ONO

PO POMOTI PRIŠLA DO PREMOŽENJA

Fulton, Ky. — Dva fanta, stara po 21 let, sta se v tork vrnla iz Chicage, kjer sta obiskala svetovno razstavo. Navadno se obiskovalci vrnejo iz Chicage "suhi," ta dva pa sta prinesla s seboj celo premoženje. Ko sta se v Chicagi vozila z nadričeno železnico, je v bližini njunih sedežev stal kovček. Na svoji namenbi postaji sta vstala in hotela ven, ko ju je neki možki, ki je sedel njima nasproti, ustavi, jima pomoli tisti kovček čes, da sta ga pozabila. Parja sta kovček vzela. Ko pa sta ga pozneje preiskala, sta ugotovila, da vsebuje razne bonde, in sicer v vrednosti za 26.000. Čakala sta in zasledovala liste, da se bo kdo glasil; ker pa nikogar ni bilo, sta vzela imetje domov s seboj, kjer sta vse skupaj izročila oblastem.

FUNT VROČINE

Funt vročine se bo videl marsikomu malenkostna zadeva — a ni. Nazoren pojem o tej količini toplote, ki se da po relativnosti teoriji preračunati v masne vrednosti, dobimo, če vzemo, da bi mogli z njo spreminiti 30 milijonov ton skalov v žarečo lavo. To se da še nekako razumeti. Seveda pa postanejo vse številke za našo predstavstvom nepojmljive, če čitamo, da oddaja naše sonce, torej razmeroma majhna zvezda, vsako sekundo 4.200.000 ton ali skoraj 8 in pol milijarde funtov toplote v svetovno prostornino. Običajno merimo energije in tudi solčno energijo s konjskimi silami. Zemlja prejema od sonca trajno n. pr. 200 bilijonov k. s. energije, a vsi parni in električni motorji na zemlji proizvajajo komaj dvamilijonski del te sile, ki je solnce izžareva na zemljo.

STRELOVODI ZA — DRE- VESA

Marsikatero dragoceno staro drevo postane v poletnih nevihtah žrtev strele — in vendar bi imeli zelo preprosto pripomoček, pravo Kolumbovo jajce, da ga obvarujemo te usode. V nekem južnonemškem parku so morali lansko leto presaditi staro magnolijo in so jo na novem kraju utrdili z jeklenimi žicami. Kratko potem je vanjo tresčilo, toda strela ji ni

škodovala, ker so jo žice odvedle v zemljo. To izkušnjo so si zapomnili in za letošni sistem kraju opremili že več dragocenih in historičnih drev s strelavodi.

SKUPAJ ZRAŠČENA — ROJSTNA LISTA

V neki vasi pri Bresciji je neki kmet prijavil, da sta se mu rodili skupaj zraščeni hčerki. Ker uradnik ni vedel, kako naj bi to prijavo vpisal in potrdil, se je obrnil na državnega pravdnika v Bresciji in je od tam prejel pravo salomonsko navodilo: Ker gre nedvomno za dve novi bitji, mora za vsako napisati poseben rojstni list, a ker sta obe bitji skupaj zraščeni, morata tudi oba krstna lista s trakom in pečatom biti zvezana tako, da nista ločena. Če bi se pozneje izkazalo, da je brez nevarnosti mogoče samski dvojčici razdružiti z operacijo, tedaj bo državni pravdnik prerezal tudi spojena krstna lista.

JOD PROTI SPANJU

Po zadnjih raziskovanjih z ologa Carterja učinkujejo jodove spojine, kakršne izločuje ščitna žleza, na zimsko spanje in na spanje sploh. Carter je injiciral žabi, ki je spala zimsko spanje, malenkostno dozo ščitne izločnine in takoj ji je začelo srce utripati kakor v poletnem času. S slimi poskusji je ugotovil vpliv jodovih spojin tudi na navadno spanje ljudi in živali.

NA HRANO IN STANOVANJE

se sprejemajo fantje in moške za \$5.00 na teden. Servira se domača hrana. Vprašajte na upravnistvu tega lista.

OBISKOVALCI

svetovne razstave, ako kdo želi stanovanje se naj oglasi pri

J. Hochevar,
2309 W. 25th Street,
Chicago, Illinois.

DR. H. M. LANCASTER DENTIST

2159 West Cermak Rd.
(ogel Leavitt St.)
Tel. Canal 3817
CHICAGO

NOVI ZEMLJEVID JUGO-SLAVIJE

ki kaže novo politično razpredelbo Jugoslavije v banovine je na razpolago v naši knjigarni. Zemljevid kaže banovinske meje, kar je važno za vsakega, da vidi, kako je njegova rojstna domovina razdeljena v nove politične uprave. Mnogi med nami v Ameriki nimajo niti pojma o novih banovinskih upravah. Ta zemljevid jim bo vse pokazal in pojasnil v tem oziru. Stane s poštnino vred samo 30c. Naroča se pri Knjigarna Amerikanski Slovenec, 1849 West Cermak Rd. Chicago, Ill.

Kakovost Točnost

Poslenost

A. F. WARHANIK

— LEKARNA —

Posluje preko 32 let.
2158 West Cermak Rd.
ogel Leavitt Street
CHICAGO, ILL.

VARČUJTE!

Da varčujete. Ne mečite obnošenih in raztrganih čevljev proč! Pri- nesite jih, da jih Vam popravim, in odglej Vam bodo kakor novi in Vi si s tem prihranite denar. Popravljamo moške, ženske in otroške čevlje. Delo trpežno in zadovoljivo za najnižje cene. — Še priporočam!

JOHN FALE

Slovenski
POPRAVILJALNICA ČEVLJEV
1937 W. 22nd Place, Chicago, Ill.

Naznanilo in zahvala.

Potrtega srca naznanjamo sorodnikom in prijateljem tužno vest, da nam je preminila žena, oziroma ljubljena mati,

Mary Okečich

Previdena sv. zakramenti je dne 24. julija po kratki bolezni v 63. letu starosti mirno v Gospodu zaspala. Doma je bila iz Mirne Peči na Dolenjskem. Pogreb se je vršil 27. julija, ob prav veliki udeležbi sorodnikov in družtev h katerim je pokojna spala; korporativno so se udeležili dr. sv. Jožefa, dr. sv. Trojice, dr. sv. Ane, dr. Krščanskih mater, ki se vsem na tem mestu prav lepo zahvaljujemo. Tudi se prav lepo zahvaljujemo naši č. duhovščini za lepe obrede in ganljive besede pri pogrebu.

V prvi vrsti se imamo zahvaliti sestram naše pokojne matere, ki so prihiteli iz daljnjih krajev na pogreb, namreč Mrs. Theresa Besick, Mrs. Ana Langman, Mr. John Borich, Gus Turlep, Frontenac, Kansas, Mrs. Margaret Skiff, Mr. Anton Skiff, Clementine Skiff, Mrs. Johana Kastelic, Mr. Anton Kastelic, Aspen, Colo. Se prav lepo zahvaljujemo, ki ste prihiteli, da jo pospremite na zadnji poti.

Prav lepo se zahvaljujemo darovalcem za vence in sv. maše, ki ste poklonili naši umrli; bi vse radi po imenu omenili, pa bi se pomotoma kaj izpuščilo in tudi zaradi prostora. Tako vsem klično najlepša hvala vsem darovalcem. Bog naj vam obilo poplača, kar ste nam storiili v naši preveliki zgubi. Lepo se zahvaljujemo dr. Prešeren, ki jim zapeli v cerkvi pri sv. maši. Lepo se zahvaljujemo dr. Krščanskim mater, ki ste hodili moliti sv. rožni venec 3 večerov in vsem se zahvaljujemo, ki ste jo prišli kropiti, ko je ležala na mrtvašniškem odru. Prav vsem se zahvaljujemo, kar ste nam storiili v tej težki uri.

Ti pa, draga žena in ljuba mati, počivaj mirno v Gospodu in večna luč naj ti sveti.

Težka bila je ločitev, težko je bilo slovo od drage žene in matere. Lepo sonce nam je sijalo, dokler ste bili vi.

Spavaj mirno v zemlji tuji draga žena in ljuba mati. V raju svetem pa plačilo večni Bog naj podeli. Saj vidmo se zopet nad zvezdami.

Zahlujoči ostali:

MARK OKECICH, soprog; MARK, RUDOLF, ADOLPH, sinovi; CLEMENTINE, hči.

Pueblo, Colo., 12. avgusta 1933.

Izpod Golice

SLAVKO SAVINŠEK.

— Povest z gorenjskih planin —

Ni pa šel naravnost čez Dobravo v Podbreg, ampak je raje ubral pot čez Zaplaza, da bi tam obiskal svoje varovance, pa še na Fužini in v Soteski. Sele nato se je mišlil vrniti čez Podbreg in Dobravo nazaj pod Lepi vrh. Ker pa ga je Tilen prosil, naj bi čimprej obvestil Hribarjevo Cilko o Matevževi bolezni in njenem boljšanju, je stari mož obljubil, da bo svoje brž opravil po dolini, potem pa takoj hitel k Cilki, da ji pove naročeno.

Stari Terpina je pač sveto obljubil Matevžu in Tilnu, da se bo čim manj zadržal v dolini in čimprej obvestil Cilko. Ali on je obratno, njegovi bolniki pa so obrnili. Že v Zaplazu se je zamudil do ponedeljka večer.

Komaj pa je prišel na Fužino, ga je že ujele ženska, ki je prišla pred tremi dnevi iz Kranja na Dobravo ga iskat in ga vse dni iskala po vsej dolini in v Podbregu ter na Dobravi. Za božjo voljo ga je prosila, naj gre takoj z njo, ker je skrajno nevarno. Zagotavljala mu je, da se bo lahko obrnil takoj, morda že drugo jutro, nazaj, ko ji je zatrdel, da mora prejšnjo na Dobravo. Tako pa se je vendar udal in odšel z njo. Toda minevali so dnevi, k Cilki na Hribarjevo pa ni bilo Terpine.

Tem manj pa je zamudil priti čimprej na Hribarjevo financar Ivan. Že po onem prvem poskusu, ko ga je Janez obrnil in ga je hipce sočutja z nesrečnim dekletom ganil, da ni šel v hišo, mu je bilo žal, da je priliko zamudil. Tudi očetove pikre besede ga niso zadržale, da ne bi dan za dnem hodil gori k Cilki venomer zatrdel, da je Matevž najbrže ubit in Tilen tudi, ker se kljub vednemu iskanju obojih stražnikov ni posrečilo dobiti kake sledi za njima. Najbrže sta oba našla smrt v kakem prepadu na koroški strani, je vmed hitel zatrdel.

Cilka pa je v tej negotovosti venela bolj in bolj in bledele ter hujšala, da so mati in oče z novo skrbjo zmajevali z glavo nad njo. Še bolj seveda Janez, ki ga je grizla Cilkina bolesta tako, da ni mogel spati marsikatero noč.

Tako so nekoč mati omenili financarju Ivanu svojo skrb radi dekleta:

"Kaj pravite, gospod, Vi ste študirani, kaj bi bilo naši Cilki, da tako medli?"

"I, mati, ali ne veste; ljubezen in skrb za ženo!"

"E, samo to že ne more biti! Predolgo trpi! In pa premalo sta se še poznala, da bi mogla tako žalovati za njim. Mora biti že kaj drugega!"

"Jaz pa Vam pravim, mati, da prav ničesar drugega ni, verjemite. Poznam mlada dekleta in vem, da se brž vnamejo za koga. In po navadi za takega, ki jih vreden ni!"

"Menite?"

"Ne samo menim, tudi vem! In še Vam pravim, mati Hribarjeva: Cilko je hitro mogoče ozdraviti."

"I, kako pa?"

"Cilka mora dobiti čimprej drugega ženina!"

"Ja, ali naj ji ga jaz izberem in pripeljem?"

"Tisto ravno ne!"

"No, kako pa?"

"Vendar lahko tudi Vi pomagte, mati, če hočete!"

"Povejte mi, kako neki?"

"Recimo, zvedeli bi, da se kak fant poteguje za Cilko. Pa bi ji malo pričeli prigovarjati, naj se ga privadi. Čeprav ga v začetku ne bo marala, sčasoma se je bo že pričelo prijemat. Matere lahko pri hčerah v tem oziru marsikaj

dosežejo!"

"Kdo neki mara za našo Cilko? Še tisti, ki so se včasih sukali okrog nje, so se naveličali in odšli, ker ni nikogar marala. Zdaj jih ni več blizu!"

"Ej mati, ni tako hudo, ni. Malo oči odprite!"

"Naj jih še tako odpiram, če ga ni, ga ne morem videti!"

"Pa že prav ne pogledate."

"E, kaj bi slepomišli, povejte raje, kam me-rite in na koga?"

"Ali ničesar niste opazili, mati?"

"Sem že rekla, da ne slepomišite. Nazadnje boste še rekli, da Vi za njo hodite!" ga skušajo mati.

"Pa če bi, mati Hribarjeva?"

"Za norca bi drugo lahko imeli, ne Hribarjeve!"

"Če Vam pa rečem, mati, da je živa resnica!"

"E, pojte, pojte! Kaj bi Vi z njo, z rovtarico, ki nima prav ničesar razen trdih rok in pedit zemlje, ki je pa še očetova in moja!"

"Mati, saj se ne ženem za zemljo in za denarjem, ampak za Cilko, in žuljevih rok je ni treba biti sram. Saj moje tudi niso preveč gladke."

"Cilka že ni za vas, pa je! Saj ste vendar zdaj čisto gospodski!"

"Kaj ta uniforma! Slecem jo, poprimem za plug in koso in videli boste, da znam dobro ločiti rž od ječmena in mi tudi pri setvi seme v pravo leto! Saj sem s kmetov doma."

"Ni, da bi govorili!"

"Čujte, mati!" vstane financar in stopi bliže Hribarice, "na mojo pošteno besedo; pomagajte mi, da dobim Cilko zase. Ne bo Vam žal. Saj je tudi skrajni čas, da dekle neha žalovati po onem tihotapecu potepenem, ki je ni vreden! Ali je ni škoda zanj? Ko bi lahko dobila kaj boljšega! Menite, da bi se tihotapec, človek, ki mu je pohajkovanje prešlo v meso in kri, kdaj mogel zopet navaditi mirnega kmetiškega življenja in dela? Poleg tega pa je še več ko gotovo, da leži Matevž ubit v kakem goliškem grabnu in ga ne bo nikdar več. Dajte si to dopovedati vsaj Vi, mati, ki ste vendar preudarni in recite, če nimam prav. Potem pa poročite to še Cilki. Zanj bo prav in za vas! In še pristavi: "Pa zame tudi, odkrito povem!"

Mati ne vedo, kaj bi prav odgovorili. Ni jim možak prav povšeči, ali nasprotno se jim zopet laska, da se tako žene za Cilko in da tako modro govori z njimi. Zato se izognejo odgovoru in vprašajo:

"Ali bi Vas Cilka marala? Veste, jaz je ne maram siliti prav nič, sama naj si izbira! Pogledajte k Jermanu, kako je, ko stari svoje tišči, dekle pa svoje! Bog nas varuj česa takega!"

"Cilka je drugačna, mati! Ona je gotovo po Vas. Ravno tako preudarna in premišljena je, kakor Vi!"

"Toda menite, da bi Vas marala!"

"Saj nisem tako za nič! Tudi Matevža se ne bojim. Toda zdaj ji še Matevž roji po glavi, in upanje, da se morda le vrne, jo drži v vedni misli nanj. Ko pa bi enkrat uvidela, da je to upanje prazno, bi gotovo ne bila preveč trda napram meni."

"Kako pa naj ji to dopovem glede Matevža?"

(Dalje prih.)

—

Katoliški Slovenci oglašate svoje prireditve v "Amerikanskem Slovencu".

IZ SLOV. NASELBIN.

(Nadaljevanje z 2. strani.)

oddihur v domovini odkoder je pripeljal s seboj Father Milan Slajeta.

Rev. Vitus Hribar je bil skozi 12 let edini slovenski duhovnik ne samo v Ohio ampak tudi v Pennsylvaniji. Med tem časom je oskrbel dušno pastirstvo po slovenskih in hrvatskih naselbinah ter misijonaril v Girardu, Massillonu, Barbertonu in Lorainu, v Pennsylvaniji je pa oskrboval Pittsburgh in Steelton. Na njegovo pobudo so se ustanovile vse štiri clevelanske, slovenske fare ter je povzročil, da se sedaj tudi Hrvati ponajša s svojo samostojno župnijo.

To je bilo ogromno delo, ki ga je Rev. Hribar tudi častno dovršil.

S prihodnom Rev. Hribarja je prisiljal Collinwoodu zvezda nove dobe. Veliko je njegovo delo, ki ga je začel in razvil, najprej je bilo treba urediti župniške zadeve, nato se je lotil svojih župljanov, usmeril njih miselnost ter začel njih delavnost po katoliških načelih, potem je videl skrajno potrebno zaustaviti prodiranje brezverske propagande, ki se je bilo vtihotapilo že do praga cerkve.

Vse župnikovo življenje ter vse njegovo delovanje pa je tesno, združeno z zgodovino clevelandskih Slovencev, v njem je vpletena zgodovina skoro polovice stoletja, odmev njegovih naukovi živi v enem celem rodu. Po evangelijskem zgledu hodi med ljudstvo, iz katerega je izšel, da ga bodri in nahušuje za izvršene cilje. To je delo, ki mu je pridobilo neverljivi zaslug pred Bogom in pred ljudmi. In danes ko se Collinwood še naslaja minule 40 letne proslave in prihajajočega "žegnanja," naša vzhodna duša kliče: Bog živi ga, Bog hrani ga, da bi nam še zapel zlato mašo in še naprej deloval v blagor faranov in v blagor župnije!

Ernest Terpin

ZAHVALA

Sheboygan, Wis.

Naša sheboyganska slovenska naselbina je ali pa bo postala letošnje leto vsa srebrna. Skoro ne mine teden, da bi ne bilo brati v tem listu da je ta ali oni praznoval 25-letnico, pa bodisi že zakonskega, ali drugega jarma. Eden izmed prvih je bil č. Father Cherne s svojo srebrno mašo. Komaj je ta slavnost minila, so se začeli po celi naselbini javljati še drugi srebrni letniki. Tako je bilo že več družin prijetno in nepričakovano iznenadenih od skupne dobrih resničnih prijateljev. Najmanj sem kaj takega pričakovala jaz in pa moj soprog. Dne 8. avgusta sem se vsa pripravila, da grem na večerni

koncert v mestni park. Prav na zvit in umeten način pa me je zadrževala doma moja sosedka, Mrs. Kobal, ki je seveda že vse vedela, kaj se kuha za mojim hrbtom. Ko se je dan nagnil k zatonu in je nastopila noč, je pa pridrdrala nepretrgana vrsta avtomobilov, iz katerih so poskakale osebe in namerila naravnost proti naši hiši. Nad osemdeset jih je bilo in vsak s svojim darom v rokah, ki so ponavljali "surprize" in pa častitke. Hote ali nehoti, so se mi oči zasolile vsled presenečenja, razburjenosti in veselja. Drug za drugim so izlagali darove na kuhinjsko mizo. Brhke ženske so takoj začele mahati po teh zavitkih, iz katerih, so pogledale potice, kejkice, krače, pogače, pečenke, kokoške, itd. V teku nekaj minut je Mr. Mohar in drugi, že postavil mizo, na katero so pričele prihajati že poprej omenjene dobre reči, ki so tolažile naše želodce. Za vsem tem je pa priromal velik srebrn pušlec, na katerem je viselo 25 srebrnih dolarjev, ki se je ustavljal sredi mize ter veličastno oznanjal 25 srebrnih let meni in možu. Korajžni možaki in brhke ženske so pa privabili z obroči okovanega lesenega trebuharja iz katerega je udarila na beli dan tolažba za suha grla. Mr. Stamcar in njegova dva pomočnika so pa tako sladko zaigrali na svoje instrumente, da so marsikatega zasrbeli podplati.

Tem potom se želim iskreno zahvaliti v prvi vrsti Mrs. Mohar, Mrs. Milaue in vsem, njenim pomočnicam, katerih imena mi pa niso znana, za njihov trud in delo, da so sklicale in povabile rojake in rojakinje iz vseh štirih mestnih vetrov, da je bilo najino presenečenje tem večje.

Dalje lepa hvala Rev. Father Chernetu za bodrilen in ganljiv govor, Enako tudi Mrs. Joseph Repenšek, Mrs. F. Gorenc Sr., Mrs. F. Žunta, Mrs. F. Bovhan, Mrs. F. Kovačič, Mrs. J. Golčnik, Sr. Mrs. A. Kobal, Mrs. C. Suša, Mrs. A. Ribič, Mrs. H. Kregel, Mr. in Mrs. L. Zorko, Mr. in Mrs. V. Kalan, Mrs. M. Zore, Mr. F. Stamcar, Mrs. M. Skriner, Mr. in Mrs. L. Majcen, Mrs. L. Klančar, Mrs. J. Planinšek, Mrs. M. Sebanc, Mr. in Mrs. Prislant, Mrs. F. Zavrl, Mr. in Mrs. J. Grandlich Sr., in hčer Virginija, Mrs. F. Ribič, Mrs. N. Mervar, Mrs. T. Zagoržen, Mrs. J. Kotnik, Mrs. J. Brula, Mrs. A. Casl, Mr. in Mrs. F. Suša, Mrs. F. Gorenc, Jr. Mrs. Repenšek, Mrs. V. Kamnikar, Mrs. M. Krainc, Mrs. B. Hlade, Mrs. F. Selko, Mrs. F. Modic, Mr. in Mrs. F. Horzen in hčere Alvina in Betty, Mrs. Stubler, Mrs. Maletič, Mrs. Joe Dragan in hči Mary, Mrs. Joe Casl, Mrs. Chuck, Mrs. Joe Vršaj, Mrs. F. Slaje, Mrs. A. Smrke, Mrs. F. J. Ribič in hči, Mrs. Joe Mekak, Mrs. J. Berbuč, Mrs. Frances Repenšek, Mrs. L. Udovič, Mrs. A. Knaus,

Mrs. F. Fale, Mrs. J. Radovan, Mrs. M. Udovič, Mrs. A. Tegel, Mrs. A. Melaric, Mrs. F. Jelovnik, Mrs. F. Podražaj, Mrs. Pelko, Mr. L. Sklander in hči Mary, Mr. in Mrs. Joe Melaric in sin Joe, Mr. in Mrs. C. Mohar in sinova Karl in Robert ter hči Izabela, Mr. A. Hočevnar, Miss E. Sebanc, Miss Strojinc, Miss J. Kobal, Miss A. Kobal, Miss M. Hočevnar, Miss F. Ribič, Miss M. Stamcar, Miss M. Erže, Mr. F. Horzen, Mr. Frank, Joe in Arthur Hočevnar.

Vsem imenovanim se še enkrat najiskrenejše in prisrčno zahvalimo. Naj vam dobri oči nebeški stotero povrne to vašo veliko požrtvovalnost, trud in dobro voljo, ki ste jo pokazali do naji.

(Ogl.) Meta in George Eržen

NOVA SVETNICA — PRI-PROŠNJICA USMILJENIH SESTER

V nedeljo, 28. maja je papež Pij XI. proglasil za blaženo Katerino Laboure, usmiljeno sestro iz družbe usmiljenih sester od sv. Vincenca Pavlanskega. Njen samostan je bil v Parizu, kjer je že v noviciatu l. 1930 bila deležna več prikazanj Matere božje. Med drugimi prikaznanji je posebn prikazanje tudi, da je bila Marija brez madeža spočeta. Prav radi tega prikaznanja so nastale čudodelne svetinje, ki jih zelo radi uporabljajo redovniki in duhovniki, ki je že mnoge pripeljalo do prave vere, do posebnega čiščenja brezmadežne device, ki duhovnikom pomaga pri bolnih in umirajočih, da se povrnejo v pravo vero in da prejmejo svete zakramente.

Dasi so taka prikaznanja nekaj posebnega, vendar ne tiči tu vzrok, da jo danes sedanj papež Pij XI. proglasa za svetnico. Vzrok je druge. — Ko je zapustila svoj samostan, je šla v zavetišče starčkov, kjer je polna ljubezni, neutrudna v delu in požrtvovalnosti do bližnjega, preživela štirideset let med starimi revčki. Dasi se je o njej po prikaznanjih mnogo govorilo, vendar je vprav to njeno ljube-

zni polno delo vzrok, da bo po višana na oltar kot hčerka krščanske ljubezni, kakor jo radi imenujejo. Njeno požrtvovalno delo je spremljalo dvojno čudežnih ozdravljenj.

Sedaj je usmiljenih sester sv. Vincenca Pavla okoli 40.000 in vse te in še premnogi, ki veliko zaupajo v njeno čudodelno svetinjo, so dobili svojo priprošnjo v njeni proglasitvi za blaženo. Prej so se vse te sestre imenoval "hčerke krščanske ljubezni," zdaj pa je ta častni naslov dobila Katerina Laboure, nova svetnica.

ZDRAVO IN BOLNO TELO

Rak ni podedljiv, le če imata oče in mati isto vrsto raka, podedujejo otroci naklon k bolezni in se morajo dati čisto preiskati.

Filip Macedonski je plačeval svoje zdravnike, kakor bogove, samo s kadilom.

Kloroform je za srce 30-krat bolj strupen nego eter.

Prof. dr. Halban zdravi vnetja odvodnic, brez bolečin z lahkim Rentgenovimi žarki. Da prepreči pretrese in embolijo, prinaša Rentgenov aparat k bolnikovi postelji.

Reakcija zdrave seči je praviloma rahlo kisla. Čudno pa je, da je seč pri eni in isti hrani z malo vode lahko izrazito kisla, če pa zauživa človek dosti vode, je nevtralna ali reagira celo alkalno.

Po dr. Bendasu je škrlatinka najbolj pogosta v oktobru in septembru, najbolj redka v juliju, krivulja difterije pa pada od januarja do julija z majhnim dvigom v marcu in maju. Suho vreme pospešuje obe bolezni, škrlatinko vrhu tega temperatura 15—10 stopinj Celzija, difterijo pa temperatura 10—4 stopinj.

"Amerikanski Slovenec" vodi kampanjo proti depresiji, pomagajte mu!

Praktičen molitvenik

ZA AMERIŠKE SLOVENCE JE MOLITVENIK

'SLAVA MARIJI'

katerega je spisal in sestavil Rev. K. Zakrajšek, dolgoletni misijonar med ameriškimi Slovenci.

Molitvenik "SLAVA MARIJI" je pripraven za moške in ženske, zlasti za člane Najsv. Imena in članice Krščanskih žena in mater, ker ima tozadevne skupne obhajilne molitve.

Tiskano z velikim razločnim mastnim tiskom in je pripraven v tem oziru za starejše in mlajše. Lepe pripravne žepne oblike.

VSEBINO IMA SLEDEČO:

Jutranja molitev.	Molitve k Materi v potrebi in žalosti.
Apostolstvo molitve, K. Srcu Jezusovemu, Posvetitev Materi Božji. Priporočitev svojemu patronu, Angelovo čiščenje.	Molitve k sv. Jožefu v sili.
Večerna molitev.	Molitve v čast angelu varuhu.
Prva sv. maša, kratke mašne molitve.	Molitve k sv. Cirilu in Metodu.
Tretja sv. maša, v korist vernim dušam.	Molitve k sv. Mohorju in Fortunatu.
Blagoslov s presv. Reš. Telesom.	Molitve pri volitvi stanu.
Litanije najsv. Imena.	Molitve otrok za starše.
Litanije presv. Srca Jezusovega.	Molitve zakonskih in staršev.
Litanije Matere Božje (lavretanske).	Molitve za umirajoče.
Litanije sv. Jožefa.	Molitve za srečno smrt.
Litanije vseh svetnikov.	Molitve k sv. Barbari za srečno smrt.
Litanije sv. Terezije.	Molitve ko se je duša ločila od telesa.
Sv. križev pot.	Molitve za umrle starše.
Spovedne molitve.	Molitve za umrle sorodnike in prijatelje.
Obhajilne molitve.	Molitve za vse umrle.
Druga obhajilne molitve (za bogoljubne duše).	Pesmi: mašne, obhajilne blagoslovne.
Devetdnevica v čast presv. Srcu Jezusovemu.	Pesmi cerkvenega leta: adventne, božične, postne, velikonočne binkošne, telove.
Molitve in psalmi k Mariji Pomagaj.	Marijine pesmi.
Molitve k preč. Devici zoper hude misli.	Razne pesmi.

NOVE ZNIŽANE CENE TEMU MOLITVENIKU SO:
Elegantno vezan v pristno moroško usnje, vatirane platnice z zlato obrezo stane **\$1.25**
Elegantno vezan, pristno moroško usnje, gibčne platnice z zlato obrezo stane **\$1.00**
Vezano v umetno usnje, z zlato obrezo **\$0.75**

To je molitvenik, ki ga slovenski katoličani lahko rabijo ob vseh prilikah in za vse slučaje.

Naroča se od:

Knjigarna Amerikanski Slovenec

1849 WEST 22nd STREET, CHICAGO, ILLINOIS

TISKARNA

AMERIKANSKI SLOVENEK

izvršuje vsa tiskarska dela točno in po najzmernejših cenah. Mnogi so se o tem prepričali in so naši stalni odjemalci.

Društva — Trgovci — Posamezniki

dobijo v naši tiskarni vedno solidno in točno postrežbo. Priporočamo, da predno oddate naročilo drugam, da pišete nam po cene. Izvršujemo prestave na angleško in obratno. Za nas ni nobeno naročilo preveliko, nobeno premaio.

Amerikanski Slovenec

1849 WEST 22nd STREET, CHICAGO, ILL.

V uradu "Amer. Slovenca"

—lahko kupite Money Ordre od American Express Company;

—lahko pošljete denar v stari kraj po dnevnem kurzu;

—lahko plačate vaše račune za luč in plin;

—lahko dobite raznovrstne informacije kot:

—o potovanju v stari kraj, ali kamorkoli, in

—o dobavi povratnega dovoljenja za priti nazaj iz starega kraja;

—o dobavi potnih listov, bodisi jugoslovanskih ali ameriških;

—izdelujemo vsa notarska dela za tu in stari kraj, kakor tudi prestave na slovenski in angleški jezik

Se priporočamo!

Amerikanski Slovenec

1849 WEST 22nd ST.,

CHICAGO, ILL.